

UIT DE KAST

**Een vrolijke actuele zedenkomedie
in twee bedrijven**

door

RUUD VAN LING

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **UIT DE KAST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ROBERTA KAMERMAN - een afgestudeerd kunsthistorica, rond de 44/45 jaar, getrouwd met

JENNY VAN LEVENSDONK - huisarts, 32/33 jaar

PAULA KAMERMAN - dochter van Roberta, begin, 20, studeert in Leiden, heeft een vriend (Jos), ook dochter van

KEES KOOLSHOVEN - eigenlijk een gigolo, hij neemt het ervan, geniet van het leven, beoogd zaaddonor

KEES KLUS - ZZP-er of klusjesman, een komische rol, voor iemand die-de-lach-aan-z'n-kont-heeft-hangen

Drie vrouwenrollen Twee mannenrollen.

In beide bedrijven eenzelfde decor.

Totale duur van het toneelstuk ca 1,5 uur

EERSTE BEDRIJF

Toneelbeeld: een moderne zitkamer, design ingericht, Jan des Bouvrie. Wit en licht, een bank, twee fauteuils, salontafel(tje), schemerlamp, grote groene planten. Modern schilderij op de achtergrond. Opkomst en afgang via de coulissen. Als het doek opgaat zit Roberta Kamerman op de bank, front zaal, een boek over babies en babyverzorging te lezen (moet duidelijk waarneembaar zijn vanuit de zaal). Roberta is ruim 40 jaar, een goed verzorgde en smaakvol geklede vrouw. Van links komt op haar dochter Paula Kamerman, begin 20, studente. Ze zeult een koffer en een boekentas met zich mee.

Paula: *(op van links, richt zich tot Roberta, zet tas en koffer neer)* Hai mam... Waar is mamma? *(Zij bukt zich en geeft Roberta een kus op de wang)*

Roberta: *(tot Paula)* Dag schat... Eh... Ik denk nog op de praktijk, het schijnt aardig druk te zijn. Er heerst griep.

Paula: *(met een vies gezicht)* Tjessis, nee toch... Dan mag ik wel uitkijken... Volgende week beginnen de tentamens. *(Zij ploft neer op een fauteuil)* Ik zou wel iets te drinken lusten.

Roberta: *(lezend en bladerend in haar babyboek)* Anders ik wel... Hoe was het in Leiden?

Paula: *(brommerig)* Saai... nu die introductieweken voorbij zijn lijkt het wel of de helft van m'n medestudenten is verdwenen!

Roberta: *(lachend)* Ja, dat is altijd zo in het eerste jaar, heb ik me laten vertellen... Ongeacht wat je studeert, het aantal "afhakkers" is in zo'n eerste periode altijd enorm. Maar ik zal wel even thee voor ons maken... *(Ze klapt het boek dicht, legt het op de salontafel en gaat rechts het toneel af. Paula reikt naar het boek, prevelt zacht lezend de tekst van de titelpagina, legt het boek dan weer terug op de salontafel)*

Paula: *(verbaasd)* Hmmm? "Baby en babyverzorging"? Wat moet ze daar nou mee?

Roberta: *(op van rechts)* Zo, het water staat op... De thee komt zo.

Paula: *(wijzend op het boek)* Wat lees jij nou?

Roberta: *(nonchalant)* O, da's een heel goed instructieboek over babyverzorging... Niet dat ik het niet meer zou weten, maar sommige zaken vergeet je toch wel... Dus vijzel ik m'n kennis even op.

Paula: *(verbaasd)* Waarom in vredesnaam?

Roberta: *(nuchter)* Je moeder wil een kind.

Paula: (*schaterend*) Mams! Daar begin je toch niet meer aan?! Op jouw leeftijd...

Roberta: (*glimlachend en eenvoudig*) Niet ik... Jenny!

Paula: (*verbaasd*) Jenny? En de praktijk dan?

Roberta: (*doodgemoedereerd*) Een zwangere huisarts, da's helemaal niets bijzonders... Als Jenny moet bevallen komt er gewoon een invaller, en na verloop van tijd gaat Jenny weer aan het werk.

Paula: Hoe oud is Jenny?

Roberta: (*nadenkend*) Eh, eens kijken... Ze wordt 32 nu, dus zo lang heeft ze niet meer, het wordt onderhand wel eens tijd... Jij en Jenny schelen tien jaar.

Paula: Dus jij scheelt met Jenny... eh... hoeveel?

Roberta: Twaalf jaar... (*cynisch*) Want 44 minus 32 is twaalf, mevrouw-de-eerste-jaars-studente... Ik hoop toch echt dat het waardeloze rekenonderwijs dat ze jullie gegeven hebben op de basisschool niet doordruppelt in de opleiding medicijnen, want anders vertrouw ik straks geen apotheker meer...

Paula: Sommigen denken dat Jenny m'n oudere zus is.

Roberta: (*schouderophalend*) Laat ze denken wat ze willen... Jenny en ik zijn al vijf jaar getrouwd, en daardoor heb jij twee moeders.

Paula: (*licht pruilend*) 't Is soms best moeilijk uit te leggen dat ik twee moeders heb... "Wat doet jouw vader?" vragen ze mij... En dan kan ik weer de hele reut opdreunen... (*Met een verveeld gezicht en een verdraaid stemmetje*) "Ik heb twee moeders... De ene is kunsthistorica en de andere is huisarts"... (*Lachend*) Moet je die gezichten dan zien... (*Bedenkt zich*) Eh... dus, als ik het goed begrijp... Ik krijg een zusje? Of een broertje?

Roberta: (*welwillend*) Of misschien wel allebei, Jenny wil graag een paar kinderen... Ik denk dat het water nu wel zal koken... (*Staat op en gaat rechts af*)

Paula: (*licht verbijsterd*) Zo, lekker is dat... Gezinsuitbreiding! Omdat je moeder zo nodig met een jongere vrouw moest trouwen! Ik moet er niet aan denken... Bo in de kamer, gejack in de nacht, rompertjes, pampers, zo'n wurm dat overal met haar vingertjes aanzit... Waar beginnen ze aan? O, maar wacht eens even... En grote zus Paula mag dan zeker het oppaszusje spelen? O nee! No way!! Wie een kind krijgt mag het houden! Ik steek er geen vinger naar uit... Trouwens... Wie is de vader? Want mijn moeder en Jenny kunnen vrijen tot ze een ons wegen, van hun gekroel komt echt geen kind!!!

Roberta: (*van rechts on met een dienblad met thee koppen, eventueel*)

theepot met melkkannetje en suikerpotje, ze serveert de thee voor haar en haar dochter Paula) Zo, lekker, geurig en vers gezet, altijd een weldaad.

Paula: *(nadenkend en argwanend tot haar moeder)* Zeg mam...

Roberta: *(bezig met de theeschenkerij)* Hmmmm?

Paula: *(vorsend)* Eh... Hoe gaan jullie dat doen? Ik bedoel, gaan jullie ivf toepassen, of zoiets...

Roberta: *(opgewekt)* Nee hoor, dat gaat heel eenvoudig... Jouw vader wordt de vader, Kees Koolshoven. We hebben het er al met hem over gehad en hij vindt het enig.

Paula: *(verwonderd)* Mijn vader? Vader Kees?

Roberta: Ja, we gaan er natuurlijk geen zootje van maken... We houden het keurig in de familie. Kees levert prima zaad, kijk maar naar jou, niks mis mee, en de andere kinderen die hij verwekt heeft zijn ook allemaal voortreffelijk van kwaliteit.

Paula: *(verbluft)* Nou ja zeg! Je hebt het wel over m'n vader!

Roberta: *(verwonderd)* En wat zou dat?

Paula: *(proestend)* 't Is geen fokstier!

Roberta: *(nadenkend)* We moeten er natuurlijk wel voor zorgen dat de kinderen die hij verwekt heeft later niet met elkaar trouwen, want dat zou, problemen kunnen geven bij hun latere nakomelingen... Inteelt enzo, dat gun je niemand... *(Tot Paula)* Drink je thee op voor dat-ie koud wordt.

Paula: *(nieuwsgierig)* Kunnen jullie dat niet beter via een speciale kliniek regelen of zo iets?

Roberta: *(schouderophalend)* Lieverd, dat is allemaal zo'n gedoe... Dit gaat veel eenvoudiger... Kees komt langs, deponeert z'n zaad in een potje en via een slangetje gaat het bij Jenny naar binnen.

Paula: *(gierend)* Da's toch niet romantisch!

Roberta: *(droog en nuchter)* Nee, da's technisch en het lukt altijd.

Paula: *(vertrouwelijk tot Roberta)* Vertel eens even, mam... Ben ik ook op zo'n "technische manier" in elkaar gezet?

Roberta: *(in licht weemoedige herinnering)* Och nee, m'n schat... Je denkt dat je de liefde van je leven hebt ontmoet... Je laat je gaan, je onderschat de risico's... En hoe oud was ik nou toch helemaal... Net 22, zo oud als jij nu bent... *(Lachend)* Nee, jij bent nog op de ouderwetse ambachtelijke wijze tot stand gebracht... Ik had er na die nacht 's morgens nog flink rugpijn van!

Paula: *(guitig)* Waarom gun je dat Jenny niet?

Roberta: *(verwonderd)* Wat?

Paula: *(lachend)* Dat ambachtelijke! Hebben pappa Kees en Jenny ook eens een leuke avond!

Roberta: (*licht beledigd*) Wat mankeert er aan de leuke avonden die Jenny en ik met elkaar hebben?

Paula: (*pesterig*) Daar krijg je geen kind van.

Roberta: (*uit de hoogte*) Alsof een kind verwekken zo'n heksentoe is... Da's in een paar seconden gepiept! Nee, de zwangerschap van negen maanden, dat mag de vrouw doen... En dan die martelgang van een bevalling, ik ben met jou destijds zestien uur bezig geweest! Daarna mag je gaan opvoeden en bidden en hopen dat het allemaal goed zal blijven gaan...

Paula: (*plagend*) 't Is toch leuk... Tenminste, Jos en ik vinden het heel leuk, een fijne vrijpartij...

Roberta: (*fronsend*) Wie is "Jos"?

Paula: (*nonchalant*) O, een jongen die ik ken... Een ouderejaars... Doet ook medicijnen... Wil door als gynaecoloog...

Roberta: (*schamper*) Hmm... En brengt het geleerde daarna graag in de praktijk, zo te horen...

Paula: (*koppig*) Hij weet er heel veel van!

Roberta: (*scherp*) Ja, dat weten ze allemaal, die mannen... O, ze zijn zo bij de pinken! Maar als je eenmaal met een dikke buik loopt gaan ze naar anderen lopen te kijken... En als je, totaal opengescheurd, met het kind in je armen ligt uit te hijgen vragen ze achter je rug aan de dokter wanneer "het" weer zou kunnen...

Paula: (*vrolijk*) Toch ben je met m'n vader getrouwd!

Roberta: (*zuchtend*) Ja, je denkt dat het zo hoort, een huwelijk met een man... Wat een misrekening! Een huwelijk tussen man en vrouw is gewoon een mooi woord voor het adopteren van een volgroeid mannelijk kind dat niet meer behandeld kan worden door z'n ouders.

Paula: (*simpel*) Dus gingen jullie scheiden, pappa Kees en jij...

Roberta: (*scherp*) Jouw vader en verwekker is een schat van een man, maar met een natte vinger te lijmen... Hij viel voor iedere vrouw, en ze vielen allemaal als een blok voor hem... Hij ging rond als de barmhartige Samaritaan, iedereen zegenend met z'n zaad, en verdomd als het niet waar was, alles raakte zwanger van hem! Alsof-ie toverballen had! Hij kreeg er een kind in, al waren ze zestig! Op een gegeven moment waren er drie van 'm in het dorp in verwachting, ze wisten het van elkaar en ze waren er nog trots op ook!!! "Van wie krijg jij er eentje?" "Van Kees Koolshoven!" O, dan bof je maar, die maakt mooie, ik ben alleen maar zwanger van m'n eigen man, die zo'n grote neus heeft!" En dan wist je dat je baby welweer zo'n enorme gok zou hebben, het arme kind.

Paula: (*hartelijk lachend*) Dus ik heb een heleboel halfbroertjes en

halfzusjes?

Roberta: (*brommerig*) Houd op, schei uit... Daarom zijn we ook naar (*noem hier de plaats waar het stuk gespeeld wordt*) verhuisd, dan kon hij elders zijn zegenrijke werk voortzetten.

Paula: (*verbaasd*) En hij wordt de vader van Jenny's baby?

Roberta: (*grimmig*) De verwekker. De storter. Hij mag z'n klus doen en daarna wegwezen, de rest doen we zelf wel. We kiezen 'm alleen omdat-ie er totaal geen moeite mee heeft, hij ligt niet te emmeren en hij levert gezonde kinderen. Er loopt al genoeg menselijk wrakhout rond.

Paula: (*ernstig*) Je benadert het wel erg zakelijk.

Roberta: Dat zouden meer mensen moeten doen... Jenny wil verschrikkelijk graag kinderen. Dat gun ik haar van harte. Maar we hebben allebei een hekel aan al die toeters en bellen, dat hele circus eromheen... Een collega van Jenny heeft haar onderzocht, ze is uiterst vruchtbaar, niets mis mee, dus dan gaan we nu het ijzer smeden als het heet is.

Paula: (*geschrokken*) Nu?

Roberta: (*beslist*) Kees komt straks... Blijft-ie eten, kan-ie z'n kunstje vertonen en is Jenny gegarandeerd zwanger.

Paula: (*bewonderend*) Zo... Het draaiboek ligt klaar? Fijn dat er ook aan mij gedacht wordt... Hoe ik er over denk en zo...

Roberta: (*perplex*) Jij? Jij hoeft toch niet zwanger te worden?

Paula: (*parmantig*) Ik heb er wel de leeftijd voor.

Roberta: (*geïrriteerd*) Ik heb er wel de leeftijd voor... Blaag! Je bent amper 22!

Paula: (*uit de hoogte*) Juist... Net zo oud als jij destijds, toen je mij kreeg, mamma!

Roberta: (*in het nauw gebracht*) Hmm, ja, maar dat lag toen anders..

Paula: (*nadrukkelijk*) Lieve moeder van mij... Ik geef toe dat er aardig wat veranderde in de afgelopen twintig jaar, maar ook toen bestonden er reeds voorbehoedsmiddelen, er was een pil, je kon je bij wijze van spreken overal laten aborteren, want zowat op iedere hoek van de straat stond wel een kliniek, weet je wel... "Baas in eigen buik"...

Roberta: (*in verlegenheid gebracht*) Jawel, jawel, maar...

Paula: (*vertrouwelijk tot Roberta*) Of vond je het best wel leuk om zo'n lief klein babytje te krijgen, dat helemaal alleen van jou was?

Roberta: (*wendt zich af, gesmoord, met een kleine snik*) Ja... En daarna is het nooit meer gelukt.

Paula: (*verwonderd*) Ook niet met pappa Kees?

Roberta: (*zuchtend*) Zelfs niet met pappa Kees... Het lag aan mij.

Daar kon pappa Kees ook niets aan doen... En daarom deed het me zo'n pijn dat het bij al die anderen wel lukte... Zij kregen de kinderen die ik zo graag gekregen had. En dat ging wringen... Al had-ie het hele dorp bevrucht, wat kon het me schelen... Ze werden allemaal zwanger, en ik kon het niet meer. Dat was niet te verdragen.

Paula: (*zacht*) Dat was de reden dat jullie gingen scheiden?

Roberta: (*bevestigend knikkend*) Onder andere... Daarbij begon ik vrouwen te ervaren als veel opwindender, veel spannerder... Veel verleidelijker...

Paula: (*nieuwsgierig*) Je kwam uit de kast?

Roberta: (*proestend*) Ja... Maar ik wist niet eens dat ik erin gezeten had! (*Van rechts komt op Jenny van Levensdonk, de echtgenote van Roberta*)

Jenny: (*geeft Paula en Roberta allebeideen hartelijke kus, ploft dan neer op een fauteuil*) Dag lieve schatten van me... Pfff, wat een dag! Het lijkt wel of het hele land griep heeft... En ik kan er eigenlijk weinig mee doen... Griep, echte griep, duurt veertien dagen, en als je geneesmiddelen gebruikt duurt het twee weken... Uitzieken, paracetamol, je bed in, en

wachten tot het overgaat... Is er nog thee?

Roberta: (*schenkt haar in*) Natuurlijk lieverd... Denk jij een beetje om jezelf? Je hebt de hele dag spreekuur gehad?

Jenny: (*knikt moe*) Ik zal wel moeten... Ik kan moeilijk tegen de patiënten zeggen dat ik vandaag wat rustiger aan doe omdat ik vanavond geïnsemineerd ga worden door de vader van m'n dochter? (*Wendt zich tot Paula*) Alles goed in Leiden?

Paula: (*tot Jenny*) Zijn die begincolleges altijd zo langdradig?

Jenny: (*beslist*) Altijd, maar je hebt ze nodig... Al in de snijzaal geweest? Vielen er veel flauw?

Paula: (*lachend*) Bij bosjes... De ouderejaars staan gnuivend te wachten met vlugzout en brancards... En die prof gaat ondertussen onverstoorbaar door met uitleggen.

Jenny: Dat was in mijn tijd ook al zo... Dat hoort erbij.

Roberta: (*tot Jenny*) Onze dochter heeft een vriend... Ene "Jos".

Jenny: (*waarschuwend tot Paula*) Een ouderejaars zeker? Ja, daar tippelen ze op... Meisjes, ver van huis, zo van de middelbare school, dat is roofgoed. Ik weet er alles van. (*Bekijkt het babyboek van Roberta, bladert het vluchtig door, richt zich tot Roberta*) En, veel nieuws geleerd?

Roberta: (*plechtig*) M'n lieve Jenny... Ik mag toch verwachten dat een huisarts zoals jij in staat zal zijn om mij onmiddellijk te corrigeren

als ik iets fout doe?

Paula: (*snibbig*) Als jullie maar niet denken dat ik kindermeisje ga spelen.

Jenny: (*rustig tot Paula*) M'n lieve kind, zover zijn we nog lang niet... Eerst maar eens zien of ik een beetje redelijk zwanger kan worden van jouw vader.

Paula: (*mokkend*) Ik begrijp niet waar jullie aan beginnen... Jullie hebben het toch goed samen? Waarom moet daar nu ineens een kind bij?

Jenny: Je moeder en ik willen samen een kind.

Paula: (*staat opstandig op*) Jullie hebben mij toch! Een kind erbij, waarom adopteren jullie niet een of ander zielig wezentje uit Colombia of Venezuela... Daar lopen genoeg wezen rond die snakken naar een paar ouders.

Jenny: (*droog*) Zo lang ikzelf in staat ben om kinderen te baren, hoef ik geen kinderen van anderen... En jouw vader die straks komt heeft een ijzersterke reputatie op het gebied van verwekkingen.

Paula: (*pesterig*) Maar dat doet mijn vader alleen puur natuur... Hij wil er natuurlijk zelf ook wel wat plezier aan beleven.

Jenny: (*verontrust tot Roberta*) Je hebt je ex toch wel verteld...

Roberta: (*geduldig*) Hij begreep het volkomen... Hij had er helemaal geen moeite mee, zei hij, en hij wilde ons graag van dienst zijn.

Paula: (*slim*) Hij kan zich natuurlijk altijd nog bedenken... Mijn vader is een liefhebber van ambachtelijk werk, die houdt niet van technisch gepruts...

Jenny: (*resoluut*) Ik ga niet met een man naar bed, van m'n leven niet.

Paula: (*plagend*) Als je er ervaring mee krijgt, is het reuze plezierig... Op zeker moment wil je niet anders meer.

Roberta: (*tot Jenny*) Maak je niet ongerust, Kees weet wat 'm te wachten staat. Ik verwacht 'm ieder ogenblik, we gaan eerst lekker eten en daarna...

Paula: (*droog*) Volgt er een dekking. Maar weest U gerust, dames en heren... Mocht het de eerste keer niet gelukt zijn, dan wordt de daad geheel kosteloos zo vaak herhaald dat er eindelijk resultaat geboekt wordt... Bah, zo neem je toch geen kind!

Jenny: (*koppig*) Toch doen wij het zo...

Paula: (*opstaand*) Ik wens jullie veel succes... Ik ga m'n was in de machine gooien en ik neem een douche... Ik zie jullie wel bij het eten... (*Met koffer en boekentas rechts af*)

Roberta: (*kijkt Paula liefdevol na*) Ja, het zal natuurlijk wel een verandering voor haar zijn, straks een zusje of een broertje erbij...

Zij was altijd de enige! Maar je zult zien hoe leuk ze het straks vindt.

Jenny: (*strak*) Dat hoop ik... Ik dacht dat ze de puberteit redelijk doorgekomen was, ik hoop niet dat we nog een staartje van dat recalcitrante gedrag meekrijgen, zoals een paar jaar geleden.

Roberta: (*vergoelijkend*) Dat zal wel meevallen... Eh... (*aarzelend*) Zeg, misschien heeft ze toch wel een beetje gelijk...

Jenny: (*verbaasd*) Hoezo? Waarmee?

Roberta: (*weifelend*) Eh... wel... Dat we het allemaal wel erg technisch aanpakken... Weinig romantisch...

Jenny: (*fronsend*) Hoe bedoel je?

Roberta: Kijk... het wordt natuurlijk ONS kind... In liefde verwekt en in liefde geboren, zal ik maar zeggen... Dus ik dacht...

Jenny: (*belangstellend*) Wat dacht je?

Roberta: (*zichtbaar met haar figuur geen raad wetend*) Als het straks gebeurd is, zal ik maar zeggen... Misschien... Als... Nee, laat ik het zo zeggen... Dan kunnen wij daarna toch wel een romantische avond hebben met elkaar, als je begrijpt wat ik bedoel... Wijntje erbij, kaarslicht... Mooie muziek...

Jenny: (*guitig*) O, jou ondeugd... Jij wilt daarna lekker vrijen!

Roberta: (*lief*) En wat is daar mis mee? Ik ben stapelgek op je, dat weet je, en het kind dat we straks samen krijgen is het product van onze liefde... En je mag best weten, ik ben erg van je gecharmeerd als je... hoe zal ik dat nu eens zeggen... Als je wat sexy gekleed bent.

Jenny: (*gevreid*) Dat zwarte babydolletje dan maar? Met die mooie lange satijnen kimono? En me een beetje opmaken? Lekker parfummetje op?

Roberta: (*verrukt*) Hmmmm....

Jenny: (*zakelijk*) Moet ik eerst eens even kijken waar ik die spullen ook al weer heb... Hi hi hi, Roberta Kamerman... Wat ben jij inene "wulps"...

Roberta: Ik ben er dol op.

Jenny: (*opspringend*) Goed, lieverd van me... Ik doe m'n best... Volgens mij heb ik het boven op zolder, of anders in de inloopkast van de rommelkamer...

Roberta: O, je zou me er zo'n groot plezier mee doen... Weet je wat? Ik ga aan het eten beginnen, heb jij nog even de tijd om alles te zoeken...

Jenny: (*vastbesloten*) Dan wil ik jou naakt.

Roberta: (*slikkend*) O... Moet dat?

Jenny: (*lachend*) Niet meteen... Straks pas... En ik heb morgen geen praktijk, dus we kunnen uitslapen en het vanavond net zo laat

maken als we willen...

Roberta: *(beducht)* En Paula dan?

Jenny: *(lachend)* Ik denk dat die na het eten direct naar bed gaat...

Die is doodmoe, zo'n eerste periode in je studententijd hol je van feest naar feest, dan heb je ook nog je colleges, en op zeker moment wil je nog alleen maar slapen. Dus van haar hebben we geen last...

Roberta: Ja, dat is zo... Regel jij dan het licht en de muziek?

Jenny: *(kijkt om zich heen)* Kaarsen op het toneel, dat hebben ze liever niet in verband met brandgevaar... Maar ik kan de man van het licht wel om iets gedempts vragen... *(Richt zich over de zaal naar de techniek achterin)* Zou dat gaan? *(Prompt dempt het licht zich tot een oranje-gele warme gloed)*

Jenny: *(tevreden)* Heel goed... En nu nog wat romantische zwijmelmuziek... *(Er klinkt muziek van Mantovani of zoiets)*

Jenny: *(tot Roberta)* Wat dacht je er zo van?

Roberta: *(verrukt en in haar nopjes)* O, dolletjes! Ik ga koken! *(Roberta links af. Jenny kijkt haar lachend en hoofdschuddend na)*

Jenny: *(vertederd)* De schat... Hoe ouwer hoe gekker, zullen we maar zeggen... Maar ach, als ik haar daar nu een plezier mee doe... Ze doet ook zo veel voor mij... Nou ja... Die zwarte babydol, waar heb ik die in vredesnaam? En een paar hoge hakken, natuurlijk, dat hoort erbij... Heb ik die nog? *(Aldus in zichzelf pratend gaat Jenny rechts het toneel af. Daarna enige seconden stilte op het toneel. Dan komt op van links Kees Klus, een ZZP-er, door Roberta ingehuurd om een aantal slecht sluitende deuren beter af te hangen en nog meer gebreken in het huis te verhelpen. Kees Klus is het prototype van de klassieke bouwvakker: stoer, breed, draagt een klusoveral met op borst en rug de naam "Kees Klus", hij heeft een gereed- schapskist bij zich, een baseballpetje op, zware werkschoenen en hij kan eventueel een zwaar sjekkie in z'n mondhoek hebben hangen. Kees vist een opschrijfboekje uit een (borst)zak van z'n overall en controleert z'n gegevens)*

Kees: *(lezend)* Koningslaan nummer zes... *(Of: de naam plus adres van het theater of dorpshuis/locatie waar het stuk gespeeld wordt)*

Ja, dat is hier... Inderdaad, die voordeur, da's helemaal niks meer, daar moet een andere in... Eentje met politiekeurmerk, want dat slot maak je met een paperclip open... En wat hebben we nog meer... Slecht sluitende binnendeuren! O, maar daar weet ome Kees wel raad mee, hoor, dat is een specialiteit van ome Kees... En een paar ramen die klemmen... *(Kijkt de zaal in)* Ze willen een groot raam voor, vanwege het uitzicht... Nou, daar word ik niet heet

of koud van... Al die grijze bolletjes... Ik ben hier wel een paar dagen bezig, vermoed ik... *(Van rechts on Jenny is een zwarte kimono, op hoge hakken. Ze is bezig met haar haar, heeft in een hand een spiegel en heeft niet direct in de gaten dat Kees op het toneel staat. Kees ziet haar wel en kijkt zeer verrast en met glimmende ogen naar Jenny's verschijning)*

Kees: *(verlekkerd)* Zo... Dat is niet mis!

Jenny: *(hevig schrikkend, trekt de kimono strak om zich heen)*
Huuu!!! *(slikkend)* Wie bent U?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto